

Μήνας Ἀπρίλιος.

Κυριακή 5 Ἀπριλίου 2020

(Κυριακή Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας).

Μαρκ. 10, 32 – 45.

Φτάνουμε σιγά σιγά στόν ἐπίλογο τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καί ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία, μία ἐβδομάδα πρὶν ἀπό τὴν Ἀγία καί Μεγάλη Ἑβδομάδα, προβάλλει τὸ πρόσωπο τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὡς ἓνα μεγάλο καί δυνατὸ πρότυπο.

Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία εἶναι μία ἁγιασμένη μορφή, πού μέσ' ἀπὸ τὰ ἄκρα ἀνακάλυψε τὴ μεσότητα τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ. Βίασε καί ἀλλοίωσε τὴ φύση της μέ τὴν ἀπύθμενη καί ἄνευ ὀρίων ἁμαρτία, ἀλλὰ ἐπίσης βίασε καί λάμπρυνε τὴ φύση της μέ τὴν ἄσκηση τῆς μετάνοιας καί τῆς ἀρετῆς καί τὴν ἰσαγγελη πολιτεία της. Ρούφηξε τὸ κακὸ ὅσο ἐλάχιστοι, ἀλλὰ καί πυρπολήθηκε ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐπίσης ὅσο ἐλάχιστοι.

Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἴγυπτία μᾶς διδάσκει πώς μέσα στήν Ἐκκλησία οἱ ἄνθρωποι δέ χωρίζονται σέ ἁμαρτωλούς καί σέ ἐνάρετους. Μέσα στήν Ἐκκλησία ὑπάρχουν μόνον οἱ ἀγωνιστές καί οἱ τεμπέληδες. Ὑπάρχουν οἱ θεατές τῶν κερκίδων καί οἱ ἀθλητές μέσα στό στίβο. Μέ τή ζωή της μᾶς ἔδειξε πώς δέν ὑπάρχουν ἐνδιάμεσες καταστάσεις. Ἡ θά παλέψουμε καί θ' ἀγωνιστοῦμε, ὅσο βαθιά καί ἂν καταρακυλήσαμε στό κακό, ἢ θά τεμπελιάσουμε καί θά παραιτηθοῦμε ἀπό κάθε πνευματική ἐπίδοση, κρατώντας τήν ψευδαίσθηση ὅτι εἴμαστε καλοί ἄνθρωποι, ἐπειδή κάποτε, τυχαῖα, βρεθήκαμε ἐντός τῆς Ἐκκλησίας. Δέν ὑπάρχει περίπτωση νά εἴμαστε καί λίγο θεατές καί λίγο ἀθλητές. Ὅ,τι καί νά κάνουμε ὅμως, ἄς τό κάνουμε μέ εἰλικρίνεια καί μέ ἀληθινή ἐπίγνωση.

Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἴγυπτία μᾶς διδάσκει ἐπίσης πώς δέν ὑπάρχει στό σύμπαν κάποια δύναμη ἱκανή νά ἐμποδίσει τό Χριστό νά ἐνωθεῖ μαζί μας καί νά μᾶς δείξει τό φιλόανθρωπο ἔλεος καί τήν ἀγάπη Του. Ἡ ἁμαρτία, ὁ διάβολος, οἱ κακές μας ἐπιλογές καί πτώσεις, ὁ κόσμος μέ τά θέλγητρα καί

τίς παροχές του, οί δοκιμασίες, οί ἀρρώστιες, ἀκόμη καί ὁ θάνατος δέν γίνεται νά σταθοῦν πιό δυνατά ἐμπόδια ἀπό τή δύναμη τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ γιά μᾶς. Ὁ Κύριος ἔχει τή σοφία καί τή σύνεση νά ξεπερνάει κάθε σκόπελο καί νά γκρεμίζει κάθε ἀντιξοότητα, προκειμένου νά μᾶς ἐπισκεφτεῖ, νά μᾶς καθαρῖσει ἀπό τή βρωμιά τοῦ χωρισμοῦ μας ἀπ’ Ἐκεῖνον καί νά μᾶς σώσει παντοτινά. Ἡ ἀμαρτία, ὅσο δυνατή καί ἂν εἶναι, ὅσες φορές κι ἂν κατάφερε νά μᾶς παρασύρει, ἀκόμη κι ἂν ἔγινε πάθος ἀξεπέραστο, δέν μπορεῖ νά σπάσει τή σχέση μας μέ τό Χριστό καί νά μᾶς χωρίσει ἀπ’ Ἐκεῖνον. Ἡ ἀμαρτία μπορεῖ νά εἶναι ἄρνηση τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ὁ ἀμαρτωλός μπορεῖ, ἂν θέλει, νά μήν εἶναι ἀρνητής Του. Αὐτό τό μήνυμα τῆς σήμερα τιμωμένης Ὁσίας εἶναι πολύ σημαντικό στήν ἀπόφαση καί στόν ἀγώνα τῆς μετάνοιας τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Ὅταν ἐμεῖς φωνάξουμε τό «ἤμαρτον!» ὁ Χριστός ἀμέσως ὅλα τά διαγράφει καί ὅλα τά συγχωρεῖ.

Ἐνα τρίτο σύνθημα πού μᾶς δίνει σήμερα ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία εἶναι πώς ἡ σωτηρία δέν

εἶναι ἀτομικό ἀγώνισμα καί κατόρθωμα. Ἡ μετάνοια, ἡ κάθαρση καί ἡ λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου γεννιοῦνται καί ὀλοκληρώνονται μέσα στήν Ἐκκλησία, σέ συνάρτηση καί ζωντανή σχέση μέ τούς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς. Ἀτομική σχέση μέ τό Χριστό δέν ὑπάρχει. Ὁ Κύριος σώζει τόν κάθε ἄνθρωπο μέσα στό ζωντανό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, διότι αὐτό εἶναι τό δικό Του Σῶμα. Ἐκεῖ ἀποκαλύπτεται ὁ Θεός, μέσ' ἀπό τά μυστήριά Του καί μέσα στήν ἀγάπη πού ἐνώνει τά μέλη Του. Ἐκτός Ἐκκλησίας δέν ὑπάρχει σωτηρία, διότι ἐκτός Ἐκκλησίας δέν ὑπάρχει σχέση μέ τό Χριστό. Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία μπροστά στό σύνολο τῶν πιστῶν βίωσε τήν πρώτη της μετάνοια καί μέσ' ἀπ' τό κατεξοχήν ἐκκλησιολογικό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας βίωσε τήν τελική της λύτρωση. Ὁ μονήρης βίος της γιά σαράντα χρόνια καί οἱ ἀσκητικοί ἀγῶνες της ἦταν στήν πραγματικότητα ἡ κατάλληλη προετοιμασία πού κατέβαλε γιά νά ἐνωθεῖ, μέσ' ἀπό τήν τελευταία Θεία Κοινωνία, μέ τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή μέ τήν Ἐκκλησία. Ἄν πιστεύουμε ὅτι θά συναντηθοῦμε μέ τόν Ἰησοῦ μέσ' ἀπό μία

άτομική σχέση μαζί Του, βρισκόμαστε στό φέμα
 και σέ βαθιά πλάνη. Ὁ Κύριος σώζει προσωπικά
 τόν ἄνθρωπο, ποτέ ἀτομικά. Τόν σώζει δηλαδή σέ
 σχέση και συνάρτηση μέ τούς διπλανούς του. Ὁ
 Χριστός ἀγιάζει και σώζει τήν Ἐκκλησία Του.
 Ὅποιος ἐντάσσεται στό ὀργανικό σύνολό της σώζε-
 ται μαζί της. Ὅποιος ἀποκόπτεται ἀπό τήν
 Ἐκκλησία και ἀπό τά μυστήριά της ἐπιλέγει μόνος
 του τήν ἀπώλεια. Ἡ συνάντηση τῆς Ὁσίας Μαρίας
 μέ τόν Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ και ἡ ἐξομολόγηση τῶν
 φρικτῶν της ἀμαρτημάτων σ' ἐκεῖνον μᾶς διδά-
 σκουν ὅτι μέσα στήν Ἐκκλησία μᾶς σώζουν ἡ πα-
 τρότητα και ἡ ἀδελφосύνη. Στήν πατρότητα και
 στήν ἀδελφосύνη ὑπάρχουν ἡ ταπείνωση και ἡ
 ἀγάπη, χωρίς τίς ὁποῖες ὁ Χριστός παραμένει ὁ με-
 γάλος Ἄγνωστος.

Στό κλείσιμο τῆς ωραίας διαδρομῆς τῶν
 Νηστειῶν ἄς ἔχουμε ὡς πολύτιμη παρακαταθήκη
 τά συνθήματα τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
 Ἄς κατεβοῦμε ἀπό τίς κερκίδες τοῦ βολέματος και
 ἄς ριχνόμαστε καθημερινά, μέ ὀρμή και φιλοτιμία,
 στό στίβο τῶν πνευματικῶν ἀγωνισμάτων. Ἄς μή

λησμονοῦμε ὅτι κοντά μας καί μέσα μας εἶναι παρών ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ἀφοῦ καμία δύναμη, πέρα ἀπό τήν ἀμετανοησία, δέν μπορεί νά Τόν ἐμποδίσει νά μᾶς πλησιάσει. Μέσ' ἀπό τή σχέση μέ τόν πνευματικό μας καί τήν ἀγάπη γιά τούς ἀδελφούς μας ἄς βιώνουμε τά ἅγια Μυστήρια ὡς ἔνωση μέ τό Χριστό καί ὡς σωτηρία, τήν ὁποία, μέ τή μεσιτεία τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, μακάρι ὁ Κύριος νά χαρίσει σέ ὅλους μας. Ἀμήν.